

ГРАФОАНАЛІТИЧНИЙ МЕТОД ОЦІНКИ ІННОВАЦІЙНОГО ПОТЕНЦІАЛУ ПІДПРИЄМСТВА

Комчатних О.В., Національний транспортний університет, Київ, Україна

GRAPHIC-ANALYTICAL METHOD FOR ESTIMATION OF ENTERPRISE'S INNOVATIVE POTENTIAL

Komchatnykh O.V., National Transport University, Kyiv, Ukraine

ГРАФОАНАЛИТИЧЕСКИЙ МЕТОД ОЦЕНКИ ИННОВАЦИОННОГО ПОТЕНЦИАЛА ПРЕДПРИЯТИЯ

Комчатных Е.В., Национальный транспортный университет, Киев, Украина

Постановка проблеми. Ефективність діяльності підприємства, підвищення його конкурентоспроможності на ринку тісно пов'язане з його здатністю до здійснення інноваційної діяльності. Комплексною характеристикою спроможності підприємства до інноваційної діяльності є його інноваційний потенціал.

На сьогоднішній день найважливішою економічною метою передових компаній і країн є підтримання здатності національної економіки до інноваційного розвитку, створення і використання сучасних високих технологій. Можна сказати, що потреба в інноваціях обумовлена бажанням організації зберегти і зміцнити свої ринкові позиції. Тому питання об'єктивної оцінки інноваційних можливостей, параметрів та характеристик інноваційного потенціалу має важливе значення при формуванні й реалізації інноваційної політики підприємств.

Аналіз останніх досліджень, у яких започатковано вирішення проблеми. Дослідженню інноваційного потенціалу присвячено роботи таких фахівців як Крупки М.І., Рєпіної І.М., Федоніної О.С., Верби В.А., Новікової І.В., Федулової Л.І., Краснокутської Н.В. Кожен з дослідників має власний погляд на сутність інноваційного потенціалу, його склад, структуру, елементи, пропонує власні показники, критерії, методи оцінки.

Існує декілька методологічних підходів щодо співвідношення загального та інноваційного потенціалів підприємства. Згідно з моделлю запропонованою В. Вербою та І. Новиковою [1], інноваційний потенціал виступає оболонкою загального потенціалу підприємства. За моделлю, яку запропонував авторський колектив на чолі з О.С. Федоніним [7], інноваційний потенціал не є надзвичайним компонентом, лише однією зі складових загального потенціалу підприємства, яка разом із інвестиційним потенціалом виконує відтворювальну функцію загального потенціалу суб'єкта господарювання. Деякі дослідники ще більш звужено підходять до визначення сутності інноваційного потенціалу. Одні з них оцінюють інноваційний потенціал тільки за наявністю науково-дослідних і дослідно-конструкторських розробок. Такий підхід не визначає відмінностей між інноваційним та інтелектуальним потенціалами. Інші розглядають інноваційний потенціал як складову інтелектуального потенціалу.

Виклад основного матеріалу. Аналіз досліджень науковців характеризує наявність різних підходів до визначення інноваційного потенціалу. Вважаємо, що інноваційний потенціал підприємства слід розглядати, як сукупну спроможність підприємства до інноваційної діяльності, що формується в процесі щоденної діяльності підприємства за різними напрямками його функціонування. Інноваційний потенціал слід розглядати як складну динамічну систему генерування, накопичення і трансформування наукових ідей та науково-технічних результатів в інноваційні продукти, процеси. Інноваційний потенціал – це підсистема цілісної системи (загального підприємницького потенціалу), в якій він взаємообумовлено взаємодіє з іншими потенціалами підприємства (виробничим, технологічним, кадровим, науково-технічним, інформаційним тощо). Тобто, з одного боку інноваційний потенціал входить до складу кожного з елементів загального підприємницького потенціалу, з іншого боку, кожна зі складових потенціалу підприємства забезпечує його інноваційну складову. Інноваційний потенціал взаємообумовлено взаємодіє з іншими складовими і саме вони формують і утворюють його рівень.

Але для визначення рівня інноваційного потенціалу підприємства не потрібно повне значення виробничого, кадрового чи науково-технічного потенціалів, а лише та їх частина, що приймає безпосередню участь у його формуванні. Тому в склад інноваційного потенціалу слід включати не потенціали по відповідним напрямкам, а складові елементи цих потенціалів, що найбільш повно відповідають вимогам і дозволять обґрунтовано визначати його рівень.

Узагальнивши наявний досвід у теорії і практиці щодо оцінки інноваційного потенціалу підприємства, ми пропонуємо здійснювати його діагностику за допомогою системи показників за наступними напрямками: виробничо-технологічним, кадровим, фінансово-економічним, науково-технічним, організаційно-управлінським та маркетинговим.

Із великої сукупності можливих показників ми вибрали ті, що найбільш точно і повно характеризують інноваційний потенціал підприємства за зазначеними вище напрямками функціонування, так звані потенціалоутворюючі показники.

Виробничо-технологічні показники, що формують інноваційний потенціал підприємства: частка щорічного оновлення продукції (частка нової продукції або такої що зазнала суттєвих технологічних змін) у загальному обсязі виробленої товарної продукції; частка нової експортної продукції в загальному обсязі товарної продукції; частка продукції, вдосконаленої протягом останніх трьох років в загальному обсязі товарної продукції; частка інноваційної продукції, виробленої на засадах ліцензійних договорів, контрактів в загальному обсязі товарної продукції; питома вага сертифікованої продукції в загальному обсязі товарної продукції; частка впроваджених нових та суттєво вдосконалених технологічних процесів, які покращують економічні результуючі показники роботи підрозділів, працівників підприємства чи підприємства в цілому, серед усіх технологічних процесів підприємства; співвідношення інновацій-продуктів і інновацій-технологічних процесів на підприємстві; рівень оснащення підрозділів підприємства необхідним технологічним устаткуванням, приладами, оргтехнікою; коефіцієнт щорічного оновлення техніки та обладнання.

Кадрові показники, що формують інноваційний потенціал підприємства: частка інженерно-технічних працівників та дослідників у загальносписковій чисельності робітників підприємства; частка інженерно-технічних працівників та дослідників з науковим ступенем у загальній їх кількості; середній вік інженерно-технічних робітників та дослідників; плинність кадрів підрозділів, залучених до інноваційного процесу; рівень кваліфікації та досвід працівників залучених інноваційного процесу; рівень підвищення кваліфікації працівників інноваційної сфери; рівень креативності працівників (інтенсивність генерування результативних інноваційних ідей).

Фінансово-економічні показники, що формують інноваційний потенціал підприємства: річне зростання інноваційних витрат підприємства; частка прибутку підприємства, спрямована на НДДКР, застосування нової техніки та технологій у загальному прибутку підприємства; частка інноваційних витрат у загальному обсязі витрат підприємства чи організації; питома вага використання залучених та власних ресурсів у виконанні інноваційних завдань; ступінь забезпеченості інноваційного розвитку підприємства фінансовими ресурсами; частка нових джерел фінансування інноваційних завдань.

Науково-технічні та інформаційні показники, що формують інноваційний потенціал підприємства: фонд накопичення об'єктів промислової та інтелектуальної власності (винаходів, корисних моделей, промислових зразків, раціоналізаторських пропозицій, ноу-хау); частка об'єктів промислової та інтелектуальної власності, які мають правовий захист в їх загальній кількості; річне зростання обсягу наукових публікацій на одного працівника; частка поданих заявок на патенти в загальній кількості об'єктів промислової інтелектуальної власності; частка придбаних (отриманих) іншим підприємствам прав на патенти, ліцензій на використання винаходів, корисних моделей, промислових зразків у загальному фонді об'єктів промислової та інтелектуальної власності; частка переданих (проданих) іншим підприємствам прав на патенти, ліцензій на використання винаходів, корисних моделей, промислових зразків у загальному фонді об'єктів промислової та інтелектуальної власності; наявність Баз Даних, Баз знань в т.ч. власної розробки; наявність автоматизованих проектів (комп'ютерних програм) т.ч. власної розробки; ступінь задоволення потреб науково-технічних фахівців у необхідній науково-технічній інформації; ступінь відповідності наявних інформаційних фондів інноваційним завданням організації.

Організаційно-управлінські показники, що формують інноваційний потенціал підприємства: ступінь відповідності організаційної структури інноваційним завданням; ступінь відповідності методів управління інноваційним завданням; ступінь спрямованості стратегічних завдань на інноваційний розвиток; ступінь використання децентралізованих (професійно-громадських) систем прийняття рішень; ступінь використання фонду матеріального заохочування за пропозиції, участь у розробці та впровадженні нововведень; ступінь використання бюджету розвитку підприємства.

Маркетингові показники, що формують інноваційний потенціал підприємства: наявність налагодженого каналу розподілу продукції; рівень обізнаності клієнтів про переваги підприємства; оцінка сформованого іміджу підприємства; рівень лояльності споживачів; ефективність системи залучення нових клієнтів; питома вага витрат на маркетинг, рекламу та популяризацію інновацій в загальному обсязі витратної частини бюджету; частка ринку підприємства в галузі; відносна частка ринку стосовно найважливішого конкурента; кількість нагород, отриманих на конкурсах і виставках за інновації; рівень співпраці з партнерами; ефект синергії партнерства. Наведений вище перелік показників є універсальним і може бути використаний при оцінці рівня інноваційного потенціалу підприємства та порівняння його з конкурентами. Проте в залежності від галузі та специфіки функціонування підприємства перелік показників, що формують інноваційний потенціал, може бути доповнений або змінений.

Після розрахунку первинних потенціалоутворюючих показників, слід розрахувати узагальнені показники інноваційного потенціалу підприємства за відповідними напрямками функціонування:

$$P = \sum_{i=1}^n F_i a_i, \quad (1)$$

де P – узагальнений показник інноваційного потенціалу підприємства за певним напрямком;

n – кількість потенціалоутворюючих показників за певним напрямком ($i = 1, 2, 3, \dots, n$);

F_i – значення i -го первинного потенціалоутворюючого показника ($i = 1, 2, 3, \dots, n$);

a_i – вагомість i -го первинного потенціалоутворюючого показника ($i = 1, 2, 3, \dots, n$).

Так як серед наведених вище потенціалоутворюючих показників є як кількісні, так і якісні, для уможливлення проведення розрахунків, отримані дані слід перевести у відносні величини (бали). Для цього отримані дані необхідно порівняти з базовими. За базу порівняння можуть бути прийняті дані підприємств-конкурентів, середньогалузеві показники або дані по підприємству за минулі періоди.

Вагомість того чи іншого потенціалоутворюючого первинного показника пропонуємо визначати експертним методом. У якості експертів мають виступати провідні експерти і спеціалісти галузі. Слід зазначити, що значення коефіцієнтів вагомості не постійні в часі. У кожен конкретний період часу їх значення може змінюватися залежно від ситуації.

Розрахунок загального інтегрального показника рівня інноваційного потенціалу пропонуємо здійснювати з урахуванням узагальнених показників по всім напрямках та їх вагомостей:

$$I_{\Pi} = P_{\text{ВИР-ТЕХН}} q_{\text{ВИР-ТЕХН}} + P_{\text{КАДР}} q_{\text{КАДР}} + P_{\text{ФІН-ЕК}} q_{\text{ФІН-ЕК}} + P_{\text{НАУК-ТЕХ}} q_{\text{НАУК-ТЕХ}} + P_{\text{ОРГ-УПР}} q_{\text{ОРГ-УПР}} + P_{\text{МАРК}} q_{\text{МАРК}}, \quad (2)$$

де, $P_{\text{ВИР-ТЕХН}}$, $P_{\text{КАДР}}$, $P_{\text{ФІН-ЕК}}$, $P_{\text{НАУК-ТЕХ}}$, $P_{\text{ОРГ-УПР}}$, $P_{\text{МАРК}}$ – узагальнені показники інноваційного потенціалу відповідно за виробничо-технологічним, кадровим, фінансово-економічним, науково-технічним, організаційно-управлінським та маркетинговим напрямками;

$q_{\text{ВИР-ТЕХН}}$, $q_{\text{КАДР}}$, $q_{\text{ФІН-ЕК}}$, $q_{\text{НАУК-ТЕХ}}$, $q_{\text{ОРГ-УПР}}$, $q_{\text{МАРК}}$ – вагомості узагальнених показників відповідно за виробничо-технологічним, кадровим, фінансово-економічним, науково-технічним, організаційно-управлінським та маркетинговим напрямками.

Далі при оцінці інноваційного потенціалу підприємства можливі два варіанти:

1) дослідження змін в рівні інноваційного потенціалу підприємства протягом певного періоду часу (динаміка інноваційного потенціалу підприємства);

2) дослідження рівня інноваційного потенціалу стосовно основних конкурентів.

Динаміку інноваційного потенціалу підприємства досліджують за допомогою показника приросту інноваційного потенціалу підприємства, що визначається за формулою:

$$\Delta I_{\Pi} = \frac{I_{\Pi} - I_{\Pi}^0}{I_{\Pi}^0} \cdot 100\%, \quad (3)$$

де I_{Π} – інтегральний показник рівня інноваційного потенціалу досліджуваного підприємства в звітному у періоді;

I_{Π}^0 – інтегральний показник рівня інноваційного потенціалу досліджуваного підприємства в базовому періоді;

Для наочності аналізу вважаємо за доцільне використати графоаналітичний підхід. Вперше запропоновано графоаналітичний метод діагностики підприємницького потенціалу підприємства було 1998 році в наукових працях І. М. Репіної [6]. Метод отримав назву «Квадрат потенціалу». Можемо трансформувати цей метод для оцінки інноваційного потенціалу підприємства шляхом заміни елементів підприємницького потенціалу запропонованих автором на елементи, що властиві інноваційному потенціалу підприємства.

Графічний спосіб представлення рівня інноваційного потенціалу підприємства вбачаємо в побудові багатокутника інноваційного потенціалу підприємства на відповідній діаграмі (рис. 1).

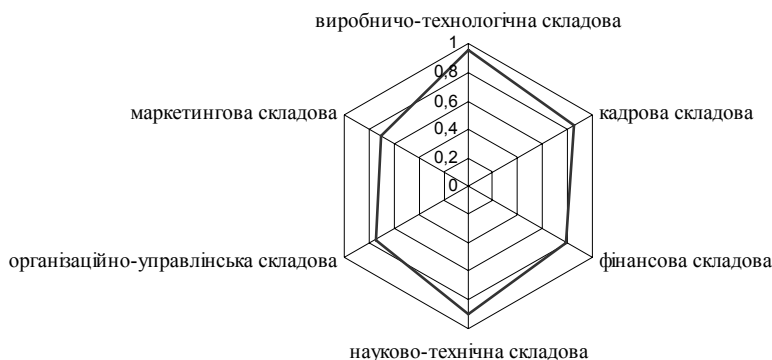

Рисунок 1 – Багатокутник інноваційного потенціалу підприємства

На шести променях, що відповідатимуть узагальненим показникам інноваційного потенціалу по різних напрямках будуть відкладені в деякому масштабі їх значення, отримані у результаті розрахунків. З'єднавши кінці променів отримаємо неправильний шестикутник, що і буде інтегральною оцінкою інноваційного потенціалу підприємства. Підприємству, яке має найбільший рівень інноваційного потенціалу, буде відповідати багатокутник з максимальною площею.

Графоаналітичний метод діагностики рівня інноваційного потенціалу має кілька особливих теоретичних аспектів, які необхідно враховувати при його використанні.

1. Форма багатокутника інноваційного потенціалу може бути двох типів. Перший тип має форму правильного шестигранника (тобто вектори, що створюють його, є однаковими або наближаються до цього). Таке підприємство матиме збалансований інноваційний потенціал, що є запорукою успіху його діяльності. Другий тип має спотворену форму з таких причин: або один вектор розвинутий більше за інші («хворобливий» вектор), або всі вектори розвинуті по-різному (дисгармонія векторів). Якщо побудована фігура наближається до другого типу, то інноваційний потенціал потребує негайних перетворень у напрямку поліпшення збалансованості його елементів.

2. Інноваційні потенціали підприємств можна класифікувати за розміром як великі, середні та малі. Великий потенціал мають підприємства, коли довжина векторів перебуває в межах 70-100; середній – у межах 30-70; малий – до 30 умовних одиниць.

3. Зовнішній контур багатокутника окреслює можливості підприємства щодо досягнення оптимальних параметрів інноваційного потенціалу.

4. Вектори, що відповідають організаційно-управлінському, кадровому та маркетинговому напрямкам свідчать про наявність передумов подальшого розвитку інноваційного потенціалу підприємства;

5. Вектори, що відповідають науково-технічному та виробничо-технологічному напрямкам характеризують можливості, які має підприємство для здійснення інноваційної діяльності (тобто можливості використання тих чи інших ресурсів підприємства в інноваційній діяльності);

6. Вектор, що відповідає за фінансову складову є результативним і характеризує успішність інноваційної діяльності підприємства.

Існує зв'язок між формою та розміром багатокутника інноваційного потенціалу підприємства і його життєвим циклом. На першій стадії – «стадії розвитку» – перебувають підприємства з формою потенціалу другого типу і можливостями його перетворення від малого до середнього за час проходження стадії. На другій стадії – «стадії успіху» – розташовані підприємства, форма потенціалу яких належить до першого типу й існує можливість перетворення його із середнього в щось велике. Стадія занепаду свідчить про негативні явища, що відбуваються з інноваційним потенціалом підприємства, тобто про перехід до другої форми потенціалу та зменшення його розміру від великого до середнього, а потім і до малого.

Висновки. Застосування розробленого підходу дає можливість формулювати типові заходи щодо окремих напрямів інноваційної діяльності промислового підприємства з різними характеристиками потенціалу і ринкового попиту, допомагає усвідомити, що пріоритети в розподілі інноваційних ресурсів можуть змінюватися і в певній мірі дозволяють розуміти причини цих змін. Ще однією перевагою такого підходу є те, що створюється підґрунття для розробки і раціоналізації інноваційної стратегії. Однак прискорення процесів оцінки рівня інноваційного потенціалу підприємства можливо за умов застосування інформаційних технологій управління. Тому подальші дослідження науковців та практиків у цій сфері мають спрямовуватися на створення програмного забезпечення оцінки інноваційного потенціалу промислових підприємств.

ПЕРЕЛІК ПОСИЛАНЬ

1. Верба В.А., Новикова І.В. Методичні рекомендації з оцінки інноваційного потенціалу підприємства // Проблеми науки. – 2003. – №3. – С. 22-31.
2. Гриньов А.В. Оцінка інноваційного потенціалу підприємства // Проблеми науки. – 2003. № 12. – С. 13.
3. Економіка й організація інноваційної діяльності: Підручник /О.І. Волков, М.П. Денисенко, А.П. Гречан та ін.; Під ред. проф. О.І. Волкова, проф. М.П. Денисенка. — К.- 2004. — 960 с.
4. Ілляшенко С.М. Управління інноваційним розвитком: проблеми, концепції, методи. – Суми: ВТД «Університетська книга», 2003. – 440с.
5. Краснокутська Н.В. Інноваційний менеджмент: Навч. посібник. — К.: КНЕУ.— 2003. — 504 с.
6. Репіна І. М. Підприємницький потенціал: методологія оцінки та управління // Вісник Української академії державного управління при Президенті України. — 1998. — № 2. — С. 262—271
7. Федонін О.С., Репіна І.М., Олексюк О.І. Потенціал підприємства: формування та оцінка: Навч. посібник. — К.:КНЕУ, 2004. — 316с.

REFERENCES

1. Verba V.A., Novikov I.V. Guidelines to assess the potential of innovative enterprises. Problems of science. 2003. No. 3. P. 22-31. (Ukr)
2. Grinyov A.V. Estimation of innovative potential of enterprise. Problems of science. 2003. No. 12. P. 13. (Ukr)
3. Volkov O.I., Denisenko M.P., Grechan A.P., etc. Economy and organization innovation: Tutorial. Kyiv. 2004. 960 p. (Ukr)
4. Ilyashenko S.M. Management of innovation development: issues, concepts, methods. Amounts: SHS "University Book". 2003. 440p. (Ukr)
5. Krasnokutskaya N.V. Innovation Management: Training. guide. Kyiv: KNEU. 2003. 504 p. (Ukr)
6. Repina I. M. Entrepreneurial potential: methodology assessment and management. Herald of Ukrainian Academy of Public Administration under the President of Ukraine. 1998. No. 2. P. 262-271 (Ukr)
7. Fedonin O.S., Repina I.M., Oleksyuk A.I. The potential of the company: development and assessment: Training. guide. Kyiv: MBK. 2004. 316p. (Ukr)

РЕФЕРАТ

Комчатних О.В. Графоаналітичний метод оцінки інноваційного потенціалу підприємства / О.В. Комчатних // Вісник Національного транспортного університету. Науково-технічний збірник: в 2 ч. Ч. 2: Серія «Економічні науки». – К. : НТУ, 2014. – Вип. 30.

В статті визначено місце інноваційного потенціала в загальному потенціалі підприємства, запропоновано перелік показників та методологію його оцінки.

Об'єкт дослідження – інноваційний потенціал промислових підприємств.

Мета роботи – розробка принципів підходів до визначення сутності та оцінювання інноваційного потенціалу промислового підприємства на основі комплексної розробки теоретичних, методичних і практичних питань забезпечення інноваційної діяльності підприємств.

Метод дослідження – Аналіз і синтез поняття інноваційного потенціалу підприємства.

Інноваційний потенціал – це підсистема цілісної системи (загального підприємницького потенціалу), в якій він взаємообумовлено взаємодіє з іншими потенціалами підприємства і саме вони

формують і утворюють його рівень. Тобто, з одного боку інноваційний потенціал входить до складу кожного з елементів загального підприємницького потенціалу, з іншого боку, кожна зі складових потенціалу підприємства забезпечує його інноваційну складову.

Узагальнивши наявний досвід у теорії і практиці щодо оцінки інноваційного потенціалу підприємства, ми пропонуємо здійснювати його діагностику за допомогою системи показників за наступними напрямками: виробничо-технологічним, кадровим, фінансово-економічним, науково-технічним, організаційно-управлінським та маркетинговим.

Для наочності аналізу вважаємо за доцільне використати графоаналітичний підхід, який вбачаємо в побудові багатокутника інноваційного потенціалу підприємства на відповідній діаграмі.

Результати статті можуть бути використані для оцінки інноваційного потенціалу промислових підприємств і розроблення напрямків для підвищення його рівня.

Прогнозні припущення щодо розроблення – наведений перелік показників і методологія можуть бути змінені чи доповнені в залежності від сфери застосування.

КЛЮЧОВІ СЛОВА: ПОТЕНЦІАЛ ПІДПРИЄМСТВА, ІННОВАЦІЯ, ІННОВАЦІЙНИЙ ПОТЕНЦІАЛ.

ABSTRACT

Komchatnykh O.V. Graphic-analytical method for estimation of enterprise's innovative potential.. Visnyk National Transport University. Scientific and Technical Collection: In Part 2. Part 2: Series «Economic sciences». – Kyiv: National Transport University, 2014. – Issue 30.

The document defines the role of the innovation potential. Identifies indicators and methods of assessing the level of enterprise's innovative potential.

Object of the study – innovative potential of enterprise.

Purpose of the study – determination of the value of the category «innovative potential», develop methods to assess the level of innovation potential.

Method of the study – analysis and synthesis of the category «innovative potential».

Innovation potential is a component of the economic potential of the enterprise. At the same time it interacts with other forms of enterprise potential. Innovative potential forms production potential, marketing potential, scientific and technical potential, management potential, human resources, financial potential. At the same time, these potentials form a innovative potential.

It is proposed to diagnose the innovative potential in six areas – production, marketing, science and technology, management, human resources, finance. For this purpose were selected indicators that show the level of development of innovative potential in different areas.

For presentation there is a proposal to use an graphic-analytical method for estimation of enterprise's innovative potential. The essence of this method in the construction polygon innovative potential of the enterprise.

The results of the article can be used to evaluate and improve the innovation potential of the enterprise.

Forecast assumptions about the object of study – in different industries the list of indicators and methodologies algorithm can be modified

KEYWORDS: ECONOMIC POTENTIAL, INNOVATION, INNOVATION POTENTIAL.

РЕФЕРАТ

Комчатных Е.В. Графоаналитический метод оценки инновационного потенциала предприятия / Е.В. Комчатных // Вестник Национального транспортного университета. Научно-технический сборник: в 2 ч. Ч. 2: Серия «Экономические науки». – К. : НТУ, 2014. – Вып. 30.

В статье определено место инновационного потенциала в общем потенциале предприятия, предложены перечень показателей и методология для его оценки.

Объект исследования – инновационный потенциал промышленных предприятий.

Цель работы – разработка принципиальных подходов для определения сущности и оценки инновационного потенциала промышленного предприятия на основе комплексной разработки теоретических, методических и практических вопросов обеспечения инновационной деятельности предприятий.

Метод исследования – анализ и синтез категории «инновационный потенциал предприятия».

Инновационный потенциал является подсистемой целостной системы (общего предпринимательского потенциала), в которой он взаимообусловлено взаимодействует с другими потенциалами предприятия и именно они формируют и образуют его уровень. То есть, с одной стороны инновационный потенциал входит в состав каждого из элементов общего предпринимательского потенциала, с другой стороны, каждая из составляющих потенциала предприятия обеспечивает его инновационную составляющую. Обобщив имеющийся опыт в теории и практике по оценке инновационного потенциала предприятия, мы предлагаем осуществлять его диагностику с помощью системы показателей по следующим направлениям: производственно-технологическому, кадровому, финансово-экономическому, научно-техническому, организационно-управленческому и маркетинговому. Для наглядности анализа считаем целесообразным использовать графоаналитический подход, который усматриваем в построении многоугольника инновационного потенциала предприятия на соответствующей диаграмме.

Результаты статьи могут быть использованы для оценки инновационного потенциала промышленных предприятий и поиска путей повышения его уровня.

Прогнозные предположения по разработке – приведенный перечень показателей и методология могут быть изменены или дополнены в зависимости от области применения.

КЛЮЧЕВЫЕ СЛОВА: ПОТЕНЦИАЛ ПРЕДПРИЯТИЯ, ИННОВАЦИЯ, ИННОВАЦИОННЫЙ ПОТЕНЦИАЛ.

АВТОРИ:

Комчатних Олена Вікторівна, Національний транспортний університет, асистент кафедри економіки, e-mail: kaf-ekonomika_ntu@bigmir.net, тел. +380442803016, Україна, 01010, м. Київ, вул. Суворова 1, к. 314.

AUTHOR:

Komchatnykh Olena V., National Transport University, assistant lecturer department of economics, e-mail: kaf-ekonomika_ntu@bigmir.net, tel. +380442803016 Ukraine, 01010, Kyiv, Suvorova str. 1, of. 314.

АВТОРЫ:

Комчатных Елена Викторовна, Национальный транспортный университет, ассистент кафедры экономики, e-mail: kaf-ekonomika_ntu@bigmir.net, тел. +380442803016, Украина, 01010, г. Киев, ул. Суворова 1, к. 314.

РЕЦЕНЗЕНТИ:

Малий І.Й., доктор економічних наук, професор, завідувач кафедри макроекономіки та державного управління, Київський національний економічний університет імені Вадима Гетьмана, Київ, Україна

Гришук О.К., кандидат технічних наук, професор, проректор з навчальної роботи, Національний транспортний університет, Київ, Україна

REVIEWER:

Malyi I.J., Grand Ph.D. in Economic Sciences, professor, Head of Department of Macroeconomics and Public Administration, Kyiv National Economic University named after Vadym Hetman, Kyiv, Ukraine.

Grischuk O.K., Ph.D. in Technical Science, professor, Vice Rector for Academic Affairs, National Transport University, Kyiv, Ukraine